

اندازه‌گیری و تحلیل شاخص مال‌کوئست برای صنایع فلزات اساسی ایران

محمد صادق علی پور^۱

کامبیز هژبر کیانی^۲

زهرا شیدایی^۳

دریافت: ۱۳۹۱/۴/۱۳ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۱۸

چکیده

با توجه به شرایط روز افزون فرایند جهانی شدن اقتصاد و ضرورت ارتقا رقابت در صنایع کارخانه ای ایران، تحلیل پیرامون نقش کارایی و بهره‌وری و تاثیرگذاری نسبی عناصر هر یک از آن‌ها ضروری است. با توجه به اهمیت موضوع لازم است تا در این زمینه مطالعه جامعی صورت گیرد تا موضوع با دقت بیشتر و تحلیل دقیق‌تری مورد توجه قرار گیرد. در این تحقیق با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) و شاخص مال‌کوئست به تخمین و ارزیابی تغییرات بهره‌وری کل و عناصر تعیین کننده آن در صنایع فلزات اساسی کارخانه‌ای ایران پرداخته‌ایم و با استفاده از داده‌های تلفیقی آمار کارگاه‌های صنعتی ده نفر کارکن و بیشتر مرکز آمار ایران، پیشرفت فنی، تغییرات کارایی فنی، تغییرات کارایی فنی خالص، تغییرات کارایی مقیاس و تغییرات بهره‌وری کل را برای صنایع مختلف در این صنعت محاسبه شده است. نتایج تحقیق برای دوره ۱۳۷۴-۱۳۸۶ نشان می‌دهد که به طور متوسط سالانه رشد بهره‌وری ۲/۲ درصد بوده است. متوسط تغییرات عناصر بهره‌وری کل یعنی کارایی فنی و تکنولوژی به ترتیب ۱۴ و ۸۶ درصد برآورد شده است. شایان ذکر است که عناصر تعیین کننده کارایی فنی یعنی کارایی مقیاس و کارایی خالص (مدیریتی) به ترتیب رشدی در حدود ۲۱ و ۷- درصد داشته‌اند. بنابر این تاثیرگذارترین عامل در تغییرات بهره‌وری کل در صنایع فلزات اساسی ایران، تغییرات تکنولوژیکی بوده است که آن هم از رشد متوسط سالیانه مثبت برخوردار بوده است.

واژگان کلیدی: بهره‌وری، شاخص مال‌کوئست، کارایی فنی، تحلیل پوششی داده‌ها

طبقه بندی JEL: O14, O33, O47, D24, L61

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۱. استادیار پژوهشکده آمار (نویسنده مسئول)، Email: msalipour@hotmail.com

۲. استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

۳. کارشناس ارشد اقتصاد

۱. مقدمه

جهان در قرن بیست و یکم، دنیایی آکنده از رقابت، توسعه بازارها، ظهور و رواج تکنولوژی های برتر و گسترش تجارت است که شرط توفیق در این عرصه، بهره‌گیری از فرصت ها و رویارویی با چالش های پیش رو است. کشورهای نوظهور صنعتی در مسیر رشد و توسعه، چهار مرحله را تجربه نموده اند:

مرحله خودکفایی صنعتی یا جایگزینی واردات از طریق سرمایه گذاری مبتنی بر تکنولوژی نسبتاً ساده در تولید کالاهای مصرفی.

مرحله توسعه صادرات محصولات کاربر که تقاضا برای آنها در بازارهای جهانی وجود داشته و بخش عمده ای از این تولیدات، مشابه تولیدات مرحله نخستین ولی با کیفیت بالاتر بوده است.

مرحله ایجاد صنایع سنگین، صنایع شیمیایی و پتروشیمی و حرکت تدریجی از صنایع واسطه ای سرمایه بر به صنایع با تکنولوژی بالاتر.

مرحله آزادسازی و حرکت به سمت تولیدات مبتنی بر روش های پیشرفته و ورود به عرصه رقابت گسترده صادراتی در بازارهای بین المللی.

شایان توجه است که راز موفقیت این کشورها در هر یک از مراحل چهارگانه مذکور توجه به بهبود کارایی و بهره‌وری بوده است. بنابراین، تلاش در جهت شناخت دقیق مفاهیم بهره‌وری و تعیین عوامل موثر در افزایش آن یکی از شرایط ضروری برای تحقق رشد، توسعه و رفاه اقتصادی جامعه می باشد.

امروزه مردم کشورها سطح زندگی خود را دیگر با زندگی گذشتگان و حتی با گذشته خود مقایسه نمی کنند، گرچه افزایش توقعات هر نسل نسبت به گذشته امری طبیعی است. در عصر حاضر، به دلیل توسعه وسائل ارتباط جمعی و رسانه‌های گروهی، آهنگ گسترش توقعات افراد به شدت تسریع شده است. مدت زمان زیادی لازم نیست تا مردم جهان از وجود یک کالا یا خدمت جدید آگاه شده و نیاز به آنرا حس نموده و برای دستیابی به آن تلاش نمایند. در نتیجه، مجموعه نیازهای فردی و جمعی به طور سرسام آوری رو به افزایش است. از طرف دیگر منابع لازم برای تولید کالاها و خدمات به منظور تامین نیاز و

خواسته افراد، محدود می‌باشد. لذا همواره شکافی بین عرضه و تقاضا وجود داشته که برای کم کردن این شکاف سه راه حل وجود خواهد داشت:

۱. توسعه فیزیکی منابع و نهاده‌ها (به ویژه سرمایه)

۲. کاهش مصرف

۳. افزایش بهره‌وری

راه اول از دو طریق امکان پذیر است، یکی از طریق اخذ وام‌های بین‌المللی که می‌تواند منجر به آثار منفی ایجاد وابستگی گردد و یا جلب و هدایت سرمایه‌های داخلی که نسبتاً با محدودیت روبرو است. در گزینه دوم، کاهش مصرف نیز از دو طریق کنترل رشد جمعیت و یا کاهش مصرف سرانه امکان پذیر است که کنترل جمعیت تا حد معینی عملی و مطلوب است و کاهش مصرف هم باعث کاهش رشد و رفاه اقتصادی خواهد شد. بنابراین کارشناسان اقتصادی ثابت کرده‌اند که راه حل‌های اول و دوم، راه حل‌های کم‌تاثیر و دشواری هستند و برعکس راه حل سوم یعنی افزایش بهره‌وری، راه حلی سریع و قاطع است.

از دیدگاه اقتصادی، شاخص بهره‌وری مطلوبترین معیار سنجش عملکرد و به عنوان محکی در تمامی ارزیابی‌ها مدنظر قرار می‌گیرد. اقتصاددانان کوشش نموده‌اند که دلایل واقعی رشد و توسعه واقعی کشورها را کشف کنند. کشورهایی که برای توسعه اقتصادی به افزایش بهره‌وری بیش از افزایش منابع طبیعی و فیزیکی خود توجه کرده‌اند، رشد سریع‌تری داشته‌اند. به طور کلی کشورهای در حال توسعه که برای تحقق اهداف رشد و توسعه اقتصادی خود بر افزایش منابع و سرمایه‌های فیزیکی چشم دوخته‌اند، آینده‌چندان روشنی نخواهند داشت.

اگر چه در مورد کارایی و بهره‌وری در بعضی از فعالیت‌ها نظیر صنعت برق یا سیستم بانکی در ایران مطالعاتی صورت گرفته اما در مورد صنایع کارخانه‌ای و مقایسه عملکرد صنایع و اندازه‌گیری شاخص مال‌کوئیسیت مطالعه علمی و جامع انجام نشده است. اما در سطح جهان تحقیقات گسترده‌ای در کشورهای اسپانیا (سال ۲۰۰۳ Marcos and Galves)، سنگاپور (سال ۲۰۰۰ Mahadevan)، فیلیپین (سال ۲۰۰۰ Mini and Rodriguez)، کنیا (Lundvall and Battese)، آمریکا (سال ۲۰۰۳ Kaynak and Pagan)، کره (سال

(Kim ۲۰۰۳)، استرالیا (سال ۲۰۰۴ Wadud) و اندونزی (سال ۲۰۰۴ Heru Margon) صورت گرفته است. بنابراین این مطالعه می تواند خلا موجود را پر نماید.

۲. ادبیات نظری و مفاهیم اندازه گیری کارایی

هدف این بخش این است که تعدادی از روش های معمول استفاده شده برای اندازه گیری کارایی را تشریح کرده و این که چگونه این محاسبات با تکنولوژی کارآمد که عموماً به وسیله فرم هایی از توابع حدی نشان داده می شود، ارتباط دارد را مورد بحث قرار دهیم. توابع حدی^۱ در ۴۰ سال گذشته با روش های مختلفی تخمین زده شده است، اما دو روش اساسی عبارتند از:

۱. تحلیل پوششی داده ها (DEA)^۲

۲. توابع حدی تصادفی^۳

که به ترتیب از روش های برنامه ریزی خطی و اقتصادسنجی برای محاسبه استفاده می کنند. نرم افزار deapWin برای روش اول و نرم افزار Frontier برای روش دوم طراحی شده است که Frontier با استفاده از تخمین های اقتصادسنجی و deapWin با مدل های برنامه ریزی خطی محاسبات کارایی را انجام می دهد. ما در این مقاله از روش تحلیل پوششی داده ها برای تحلیل کارایی و بهره وری استفاده خواهیم کرد.

اندازه گیری کارایی به شکل مدرن در سال ۱۹۵۷ توسط فارل^۴ و کوپمنز^۵ آغاز شد، فارل اعتقاد داشت کارایی یک بنگاه شامل دو جزء است: ۱- کارایی فنی که توانایی یک بنگاه را برای بدست آوردن حداکثر تولید از یک مجموعه داده شده از نهاده ها را نشان می دهد، ۲- کارایی تخصیصی که توانایی یک بنگاه را در استفاده متناسب از نهاده ها در مجموعه قیمت های عوامل داده شده نشان می دهد. سپس این دو اندازه ها با هم ترکیب شده و اندازه کارایی اقتصادی کل را نتیجه می دهد.

1. Frontier function
2. Data envelopment analysis
3. Stochastic frontiers
4. Farrell
5. Koopmans

۲-۱. تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)

DEA یک روش برنامه ریزی خطی ناپارامتریک برای تخمین تابع حد مرزی است. روش منحنی محدب خطی-قطعه‌ای که توسط فارل پیشنهاد شد (۱۹۵۷) در دو دهه بعد از ارائه مقاله فارل تنها توسط تعداد کمی از محققان مورد استفاده قرار گرفت، محققانی نظیر بولز^۱ (۱۹۶۶) و افریات^۲ روش برنامه ریزی خطی را پیشنهاد دادند. اما این روش توجه زیادی را به خود جلب نکرد تا زمانی که مقاله چارنس، کوپر و رودز^۳ (۱۹۷۸) واژه تحلیل پوششی داده‌ها را به آن نسبت داد، از آن پس مقالات زیادی وجود دارد که متدولوژی DEA را به کار برده و بسط داده‌اند.

هدف DEA ساختن یک تابع حد مرزی پوششی ناپارامتریک بر نقاط داده شده است، به طوری که تمام نقاط مشاهده شده زیر یا روی تابع حد مرزی تولید قرار گیرد. بهترین راه برای تولید DEA این است که برای هر صنعت نسبتی از همه محصولات به همه نهاده‌ها مانند $u'y_i / v'x_i$ بدست آوریم که u یک بردار $1 \times M$ از وزن محصولات و v یک بردار $1 \times K$ از وزن نهاده‌هاست. برای انتخاب وزن های بهینه از برنامه ریزی خطی استفاده کرده و مسئله را به شکل زیر ایجاد می‌کنیم:

$$\begin{aligned} \max_{u,v} & (u'y_i / v'x_i) \\ \text{s.t.} & \quad u'y_j / v'x_j \leq 1 \quad j = 1, 2, \dots, N \\ & \quad u, v \geq 0 \end{aligned}$$

این مسئله برنامه ریزی خطی مربوط به پیدا کردن ارزش های u و v است، آن چنان که کارایی تأمین بنگاه با توجه به محدودیتی که همه کارایی ها باید کمتر یا مساوی یک باشند، حداکثر شود. یک مسئله با این مشخصات می‌تواند تعدادی جواب نامعین داشته باشد، برای اجتناب از این حالت می‌توانیم محدودیت $v'x_i = 1$ را به مدل اضافه کنیم:

-
1. Boles
 2. Afriat
 3. Charnes, Cooper and Rhodes

$$\begin{aligned} & \max_{\mu, \nu} (\mu' y_i) \\ & s.t. \quad \nu' x_i = 1 \\ & \quad \mu' y_j - \nu' x_j \leq 0 \quad j = 1, 2, \dots, N \\ & \quad \mu, \nu \geq 0 \end{aligned}$$

با استفاده از مسئله دوگانگی در برنامه ریزی خطی می توانیم یک فرم پوششی یکسان با این مسئله را ایجاد کنیم:

$$\begin{aligned} & \min_{\theta, \lambda} \theta \\ & s.t. \quad -y_j + Y\lambda \geq 0 \\ & \quad \theta x_i + X\lambda \geq 0 \\ & \quad \lambda \geq 0 \end{aligned}$$

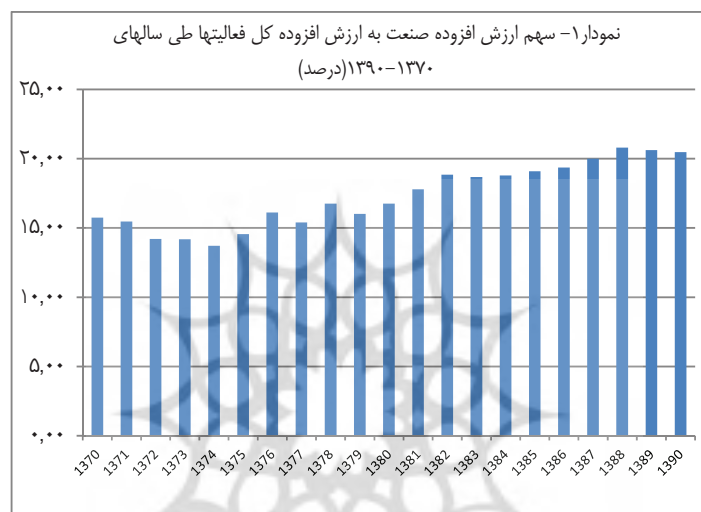
در این مسئله θ یک عدد و λ یک بردار $N \times 1$ از ضرایب ثابت است. این فرم پوششی محدودیت کمتری نسبت به فرم بالا دارد ($K+M < N+1$) بنابراین این فرم برای حل کردن ترجیح داده می شود. ارزش θ_i بدست آمده کارایی آامین صنعت خواهد بود، روشن است که $\theta \leq 1$ ، و ارزش یک، نشان دهنده یک نقطه روی تابع حد مرزی خواهد بود و با توجه به تعریف فارل آن صنعت، کارای فنی خواهد بود. مسئله برنامه ریزی خطی فوق N بار حل می شود تا بردار θ یعنی کارایی N صنعت محاسبه شود.

۳. بررسی ارزش افزوده صنعت و صنایع فلزات در ایران

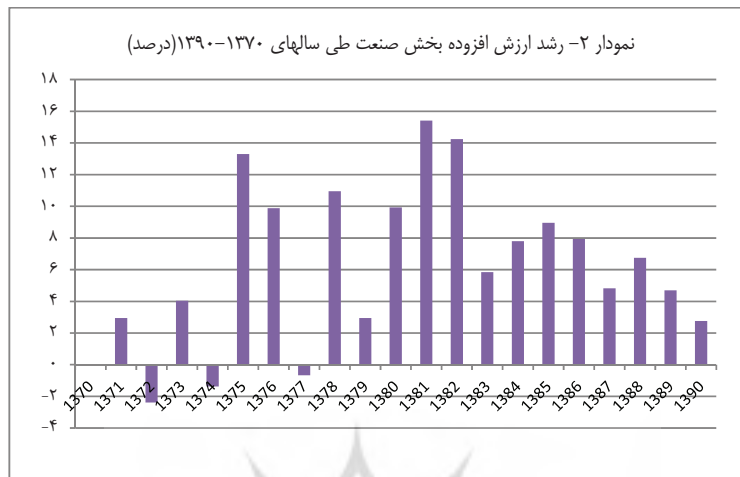
بخش صنعت در کشور با توجه به پتانسیل های موجود می تواند به عنوان موتور رشد اقتصادی، باعث ارتقای قابل ملاحظه ای در رشد اقتصادی شود. توانمند ساختن و تقویت این بخش نه تنها رشد اقتصادی، بلکه صادرات صنعتی و اشتغال را نیز به عنوان دو هدف از اهداف برنامه های توسعه کشور محقق می سازد.

جدول ۱ (پیوست) سهم و رشد ارزش افزوده بخش صنعت به کل جمع ارزش افزوده طی سال های ۱۳۷۰-۱۳۹۰ و همچنین صنایع فلزات اساسی را نشان می دهد، طی این سال ها اگر چه سهم صنعت از کل ارزش افزوده افزایش یافته است اما لزوم رشد سالانه دو رقمی

بخش صنعت برای توسعه صنعتی طی سال‌های آینده کاملاً قابل احساس است. کم بودن سهم صنعت از GDP و رشد یک رقمی آن نشان عملکرد کمتر از توان بالقوه این بخش است، به عبارت دیگر بخش صنعت از لحاظ میزان و کیفیت تولید و همچنین میزان صادرات بسیار پایین‌تر از جایگاه اصلی خود در اقتصاد عمل می‌کند.

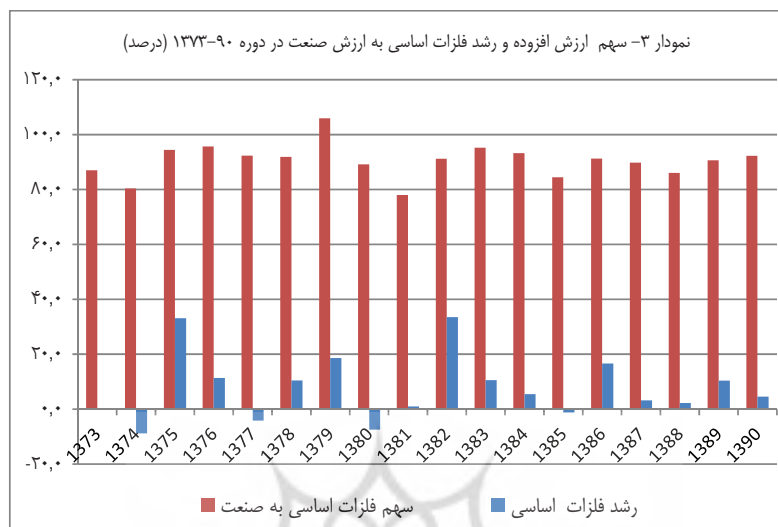

نمودار ۱ سهم ارزش افزوده صنعت به ارزش افزوده کل فعالیتهای را طی سالهای ۱۳۷۰-۱۳۹۰ نشان می‌دهد. این سهم طی مقاطعی در سالهای ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۴ با کاهش مواجه بوده ولی بتدریج بطور متوسط سهم ارزش افزوده صنعت افزایش یافته است. نمودار ۲ نیز به روشنی نشان می‌دهد که در سالهای ۱۳۷۲، ۱۳۷۴، و ۱۳۷۷ اقتصاد ایران یک رشد منفی در ارزش افزوده در صنعت را شاهد بوده است.

نمودار ۲ همچنین نشان می دهد که رشد ارزش افزوده صنعت در سالهای ۱۳۷۵، ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ با آنکه یک رشد ۲ رقمی را تجربه کرده است ولی از سال ۱۳۸۳ به بعد این رشد تک رقمی شده است.

نمودار ۳ سهم و رشد ارزش افزوده صنایع فلزات اساسی را به کل ارزش افزوده صنعت طی سالهای ۱۳۷۳-۱۳۹۰ نشان می دهد. سهم فلزات اساسی به صنعت در سال ۱۳۷۹ بالاترین سهم را داشته و در سال ۱۳۸۱ نیز با کاهش مواجه بوده ولی بتدریج بطور متوسط سهم این بخش از صنعت افزایش یافته است. این نمودار همچنین به وضوح نشان می دهد که در سالهای ۱۳۷۴، ۱۳۷۷ و ۱۳۸۰ اقتصاد ایران یک رشد منفی در صنایع اساسی فلزات را شاهد بوده است.

۴. روش تحقیق و داده‌ها

در این تحقیق با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) به تخمین و ارزیابی بهره‌وری و کارایی در صنایع فلزات اساسی کارخانه‌های ایران پرداخته‌ایم. در این تحقیق با استفاده از داده‌های تلفیقی آمار کارگاه‌های صنعتی ده نفر کارکن و بیشتر مرکز آمار ایران برای دوره زمانی ۱۳۷۴-۱۳۸۶ و با استفاده از شاخص مال‌کوئیت، پیشرفت فنی، تغییرات کارایی فنی، تغییرات کارایی فنی خالص، تغییرات کارایی مقیاس و تغییرات بهره‌وری کل را برای صنایع فلزات اساسی برای دوره زمانی ۱۳۷۴-۱۳۸۶ محاسبه کرده‌ایم. که برای هر صنعت یک ستاده و چهار نهاد در نظر گرفته ایم ستاده (yt)، معادل کل ارزش تولیدات هر صنعت و نهادها (xt)، موجودی سرمایه، هزینه نیروی کار، هزینه مواد اولیه و هزینه انرژی می‌باشد. گفتنی است در هر یک از صنایع کمتر از یک بودن شاخص مال‌کوئیت و یا هر یک از تعیین کننده‌های آن دال بر پسرفت و بدتر شدن کارایی است در حالی که ارزش بزرگتر از یک بر بهبود کارایی دلالت دارد. البته این نکته را باید در ذهن داشته باشیم که اندازه‌گیری کارایی به این روش نسبی و در مقایسه با بهترین عملکرد صورت می‌گیرد.

که بهترین عملکرد نشان دهنده تابع حد مرزی صنایع بوده و صنایع به عنوان کل صنایع فلزات اساسی کارخانه‌ای ایران بر اساس طبقه بندی ISIC تعریف می‌شود.

۴-۱. تغییرات بهره‌وری کل

وقتی که داده‌های تلفیقی داشته باشیم، می‌توانیم با استفاده از برنامه ریزی خطی DEA و یک شاخص بهره‌وری کلی عوامل (TFP) مالم کوئیست، تغییرات بهره‌وری را اندازه‌گیری کنیم و این تغییرات بهره‌وری را به پیشرفت فنی و تغییرات کارایی فنی تفکیک کنیم. در سال ۱۹۹۴ فار و دیگران ۹ شاخص تغییرات بهره‌وری مالم کوئیست را به شکل زیر معرفی کرد:

$$m.(y_{t+1}, x_{t+1}, y_t, x_t) = \left[\frac{d_t^l(x_{t+1}, y_{t+1})}{d_t^l(x_t, y_t)} \times \frac{d_{t+1}^{l+1}(x_{t+1}, y_{t+1})}{d_{t+1}^{l+1}(x_t, y_t)} \right]^{1/2} \quad (1)$$

این نشان می‌دهد که بهره‌وری نقطه تولید (x_{t+1}, y_{t+1}) به نقطه تولید (x_t, y_t) بستگی دارد که هر چه مقدار m_0 بزرگتر باشد بر رشد مثبت TFP از دوره t به دوره $t+1$ اشاره دارد. در حقیقت این شاخص میانگین هندسی دو شاخص TFP مالم کوئیست است. برای محاسبه معادله ۱ ما باید ۴ تابع مسافت تشکیل دهنده که شامل ۴ برنامه‌ریزی خطی که به صورت زیر می‌باشد را محاسبه کنیم.

$$\begin{aligned}
 [d^t(x_t, y_t)]^{-1} &= \max_{\varphi, \lambda} \varphi, & (1) \\
 \text{s.t.} \quad & -\varphi y_{it} + Y_t \lambda \geq 0 \\
 & x_{it} - X_t \lambda \geq 0 \\
 & \lambda \geq 0
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 [d^{t+1}(x_{t+1}, y_{t+1})]^{-1} &= \max_{\varphi, \lambda} \varphi, & (2) \\
 \text{s.t.} \quad & -\varphi y_{i,t+1} + Y_{t+1} \lambda \geq 0 \\
 & x_{i,t+1} - X_{t+1} \lambda \geq 0 \\
 & \lambda \geq 0
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 [d^t(x_{t+1}, y_{t+1})]^{-1} &= \max_{\varphi, \lambda} \varphi, & (3) \\
 \text{s.t.} \quad & -\varphi y_{i,t+1} + Y_t \lambda \geq 0 \\
 & x_{i,t+1} - X_t \lambda \geq 0 \\
 & \lambda \geq 0
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 [d^{t+1}(x_t, y_t)]^{-1} &= \max_{\varphi, \lambda} \varphi, & (4) \\
 \text{s.t.} \quad & -\varphi y_{it} + Y_{t+1} \lambda \geq 0 \\
 & x_{it} - X_{t+1} \lambda \geq 0 \\
 & \lambda \geq 0
 \end{aligned}$$

۴-۲. کارایی مقیاس

روش بالا را می‌توانیم با تجزیه تغییرات کارایی فنی به کارایی مقیاس و کارایی فنی خالص توسعه دهیم، این امر می‌طلبد که باز دو مسئله بیشتر به ازای هر بنگاه حل شود یعنی تکرار برنامه‌های خطی ۱ و ۲ با محدودیت‌های تحدب ($NI/\lambda=1$) که به هر کدام اضافه می‌کنیم، این امر باعث می‌شود که توابع مسافتی مرتبط با تکنولوژی VRS به جای CRS را محاسبه کنیم بنابراین تعداد مدل‌های برنامه‌ریزی خطی برای N صنعت و T دوره زمانی از $N \times (3T-2)$ به $N \times (4T-2)$ افزایش خواهد یافت. (بازدهی ثابت نسبت به مقیاس CRS و بازدهی نسبت به مقیاس متغیر VRS معرفی شده است).

۴-۳. گردآوری داده‌ها

آمار سالانه برای سال‌های ۱۳۷۴-۱۳۸۶ از آمار کارگاه‌های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بالاتر بر طبق کدهای ISIC 3.1 و ۴ رقمی که توسط مرکز آمار ایران منتشر می‌شود، استفاده شده است.

- ستانده: ارزش کل محصولات تولیدی در هر صنعت برای صنایع مختلف که به تفکیک در آمار کارگاه‌های صنعتی مرکز آمار ایران آمده است.

- موجودی سرمایه: سرمایه، کل پرداختی‌های استهلاک و نرخ بهره بنگاه‌های مختلف را شامل می‌شود. در کشورهای در حال توسعه محاسبه موجودی سرمایه و متعاقب آن قیمت سرمایه به علت در دسترس نبودن آمارهای مربوطه همواره به عنوان یک مشکل مطرح بوده است. در ایران نیز به علت عدم وجود حسابداری صنعتی در کارگاه‌های صنعتی و همچنین تفاوت‌های بسیار زیاد بین ارزش دفتری موجودی‌ها و ارزش بازاری آن‌ها و نیز به دلیل وضعیت خاص تورمی که در اقتصاد ایران وجود دارد، که غالباً ممکن است عمر مفید این گونه دارایی‌ها پایان یافته باشد در حالی که ارزش روز آن‌ها از ارزش اولیه شان بیشتر شده است، محاسبه موجودی سرمایه با مشکلاتی روبرو است. در این گونه موارد محققین بسته به اطلاعات و آمار موجود از روش‌های متفاوتی این کمیت را برآورد می‌کنند. که در این تحقیق از روش نمایی فرض کردن تابع سرمایه گذاری به شرح زیر استفاده کرده ایم.

در این روش با فرض این که تابع سرمایه گذاری نمایی است، ابتدا معادله زیر را تخمین می‌زنیم:

$$I_t = I \cdot e^{at}$$

که در آن عامل زمان، e عدد نپرین و a پارامتر ثابت است. با توجه به این که می‌دانیم $I_t = d_{K_t} / d_t$ ، می‌توان با جایگذاری در معادله بالا و با یک انتگرال گیری ساده به معادله $K_t = (I/a) \times e^{at}$ رسید و به جای عامل سرمایه از عامل سرمایه گذاری استفاده

نمود. (Hooly, Richard, 1982, PP.153-166)

- هزینه نیروی کار: هزینه نیروی کار در واقع همان جبران خدمات مزد و حقوق بگیران به صورت مزد و حقوق و سایر پرداختی‌ها طی سال‌های ۱۳۷۴-۱۳۸۶ است که در آمار کارگاه‌های صنعتی مرکز آمار ایران به تفکیک آمده است.
- هزینه مواد اولیه: هزینه مواد اولیه برای صنایع مختلف از آمار کارگاه‌های بزرگ صنعتی مرکز آمار ایران استخراج شده است.
- هزینه انرژی: هزینه در واقع همان انرژی مصرفی هر یک از صنایع است.

۵. نتیجه‌گیری

۵-۱. تغییرات بهره‌وری کل

تغییرات بهره‌وری کل (شاخص مال‌کوئیسیت) به دو جزء تغییرات کارایی فنی و پیشرفت فنی (بهبود تکنولوژیکی) تفکیک می‌گردد که ابتدا تغییرات بهره‌وری را به صورت کلی در صنایع کارخانه‌ای بررسی کرده و سپس به تفکیک تغییرات کارایی فنی و پیشرفت فنی را نیز مورد بررسی قرار می‌دهیم.

طبق نتایج بدست آمده در جدول شماره ۲ برای دوره مذکور به طور متوسط سالانه رشد بهره‌وری کل ۲/۲ درصد بوده است که نشان از رشد فزاینده بهره‌وری در دوره مذکور دارد اما این تغییر در تمام صنایع یکسان نبوده است. صنعت تولید آهن و فولاد از بیشترین رشد بهره‌وری در بین صنایع ۶ گانه فلزات ایران برخوردار بوده است. بهره‌وری در این صنعت به طور متوسط سالانه ۶,۴ درصد رشد کرده است. از طرفی صنایع ریخته‌گری فلزات غیر آهنی با رشد متوسط سالانه ۲,۲- درصد با بیشترین رشد منفی بهره‌وری، بدترین عملکرد را در بین صنایع مختلف داشته‌اند. در مجموع تنها صنایع تولید آهن و فولاد، مس، فلزات گرانبها، ریخته‌گری آهن و فولاد از رشد بهره‌وری مثبت برخوردار بوده‌اند اما صنعت ریخته‌گری فلزات غیر آهنی و آلومینیوم رشد بهره‌وری در آن‌ها منفی بوده است.

۵-۲. تغییرات کارایی فنی

کارایی فنی خود به دو جزء کارایی فنی خالص (مدیریتی) و کارایی مقیاس تفکیک می‌گردد. در ادامه نتایج حاصل از شاخص مال‌کوئیسیت برای تغییرات کارایی مقیاس و تغییرات

کارایی خالص (مدیریتی) به تفکیک بحث می‌شود. حاصل جمع این تغییرات، تغییرات کارایی فنی را می‌دهد.

از این رو بر اساس جدول شماره ۳ با رشد متوسط سالیانه ۰/۳ درصد $100 \times (1 - 0.03)$ کارایی مقیاس و ۰/۱- درصد کارایی خالص (مدیریت) برای صنایع کارخانه‌ای فلزات ایران طی دوره ۱۳۷۴-۱۳۸۶، رشد متوسط سالیانه کارایی فنی برابر با ۰/۲ درصد بوده است. در میان صنایع مختلف صنایع تولید آهن و فولاد با ۲/۸ درصد رشد متوسط سالیانه کارایی فنی بهترین عملکرد و صنایع آلومینیوم با ۲/۵- درصد رشد متوسط سالیانه کارایی فنی بدترین عملکرد را داشته است که احتمالاً به دلیل فرسودگی ماشین آلات و استهلاک آنهاست و اینکه صنایع ایران عموماً در دهه ۱۳۴۰ تاسیس شده‌اند، نتوانسته‌اند از تکنولوژی مدرن استفاده نمایند و یا ماشین آلات کهنه و فرسوده را تعویض نمایند.

۳-۵. کارایی مقیاس

کارایی مقیاس در صنایع کارخانه‌ای فلزات اساسی ایران در دوره مورد مطالعه از رشد متوسط سالانه بسیار اندک در حد ۰/۳ درصد برخوردار بوده‌اند. طبق جدول شماره ۳، کارایی مقیاس برای بعضی از سالها کاهش و برای بعضی از سالها افزایشی بوده است. برای سالهای ۱۳۷۶، ۱۳۷۷، ۱۳۸۱ و ۱۳۸۴ کارایی مقیاس رشد منفی داشته است در حالیکه برای سایر سالها در دوره ۱۳۷۵-۱۳۷۸-۱۳۷۹-۱۳۸۰-۱۳۸۲-۱۳۸۳-۱۳۸۵-۱۳۸۶ کارایی مقیاس از رشد مثبت برخوردار بوده است. بدین ترتیب نوسان در تولید و بی‌ثباتی در استفاده از ظرفیت کاملاً مشهود است. در بین صنایع مختلف، صنایع آهن و فولاد با ۲/۸ درصد رشد مثبت در کارایی مقیاس بهترین عملکرد را در بین صنایع مختلف داشته است. و صنایع ریخته‌گری فلزات غیرآهنی با ۱/۴- درصد رشد منفی در کارایی مقیاس، بدترین عملکرد را در بین صنایع مختلف داشته‌اند.

گفتنی است در دوره مذکور در بین صنایع ۶ گانه تنها ۲ صنعت ۱- آلومینیوم ۲- صنایع ریخته‌گری فلزات غیرآهنی با متوسط رشد سالیانه رشد منفی در کارایی مقیاس مواجه شده‌اند.

این در حالی است که صنعت مس به طور متوسط در دوره مورد مطالعه کارایی مقیاس ثابتی داشته‌اند. احتمالاً دو دلیل عمده می‌تواند موجب عدم استفاده از اقتصاد مقیاس باشد

یکی انحصاری بودن صنایع در اقتصاد داخلی و دیگری نبودن تقاضای داخلی و عدم امکان صادرات است که موجب می‌گردد صنایع نتوانند از ظرفیت تولیدی خود استفاده کامل را صورت دهند.

۵-۴. کارایی خالص (مدیریتی)

براساس نتایج کسب شده در جدول شماره ۳، کارایی خالص (مدیریتی) در طی دوره سالهای ۱۳۷۴-۱۳۸۶ و برای کلیه صنایع کارخانه‌های فلزات ایران رشد منفی ۰/۱- درصد داشته است. در میان صنایع، صنعت ریخته‌گری آهن و فولاد با رشد ۱/۸ بالاترین رشد و آلومینیوم با ۲- درصد رشد منفی پایین‌ترین رشد داشته است و بقیه صنایع از کارایی مدیریتی ناپتی برخوردار بوده است.

۵-۵. پیشرفت فنی

پیشرفت فنی عملکردی بسیار مثبتی داشته است که به جزء در دو صنعت در سایر صنایع رشد پیشرفت فنی مثبت بوده است که صنایع آهن و فولاد، مس، آلومینیوم، فلزات گرانبها از رشد مثبت و صنایع ریخته‌گری آهن و فولاد و ریخته‌گری فلزات غیر آهنی از رشد منفی برخوردار بوده است.

گفته شد که تغییرات بهره‌وری کل به دو جزء کارایی فنی و پیشرفت فنی تفکیک می‌شود، در مورد صنایع کارخانه‌ای ایران تغییرات کارایی فنی در مقایسه با تغییرات تکنولوژیکی بسیار اندک بوده است. از اینرو تغییرات بهره‌وری کل بیشتر متناسب به تغییرات تکنولوژیکی است. به طور متوسط بیش از ۸۶ درصد تغییرات بهره‌وری کل از ناحیه تغییرات تکنولوژی و تنها ۱۴ درصد از تغییرات آن از ناحیه تغییرات کارایی فنی بوده است و کارایی فنی $(1.002-1)*100=0.2$ نیز که به دو جزء کارایی مقیاس (۰/۳) و کارایی مدیریتی (۰/۱-) خالص تقسیم می‌شود، نزدیک به ۵۰- $(-0.1/2)*100=-50$ ، $[(.999-1)=-.1]$ ، $\{50\%$ درصد از تغییرات آن از ناحیه تغییرات کارایی فنی خالص و ۱۵۰ درصد از ناحیه تغییرات کارایی مقیاس بوده است.

از این رو سهم عناصر مختلف در تاثیرگذاری بر بهره‌وری کل در صنایع کارخانه‌ای ایران به شرح زیر است:

۱. تغییرات تکنولوژیکی، ۸۶ درصد
 ۲. تغییرات کارایی فنی، ۱۴ درصد
 - ۱-۲. تغییرات کارایی فنی خالص (مدیریتی)، ۷-درصد
 - ۲-۲. تغییرات کارایی مقیاس، ۲۱ درصد
- بنابراین تأثیرگذارترین عامل در تغییرات بهره‌وری کل در صنایع کارخانه‌ای ایران، تغییرات تکنولوژیکی بوده است که آن هم از رشد متوسط سالیانه مثبت برخوردار بوده است.

۶. پیشنهادات

- از آنجا که صنعت آلومینیوم دارای اثر کارایی مدیریتی منفی می‌باشد لذا جهت پیشرفت این صنعت بایستی به مدیریت بکار گرفته شده در این صنعت توجه شود.
- در اکثر صنایع تغییری در کارایی مدیریتی بوجود نیامده و یا منفی می‌باشد، لذا جهت افزایش بهره‌وری بایستی سیستم مدیریتی این صنایع بهبود یابند.
- صنعت تولید آهن و فولاد در حالت مقیاس بهینه به فعالیت نمی‌پردازد، لذا پیشنهاد می‌شود در این صنعت برای بسط حوزه فعالیت آن بمنظور بهبود عملکرد، تعدیل هزینه‌ها و استفاده از تکنولوژی مدرن مورد توجه قرار بگیرد.
- دانشجویان علاقه مند در زمینه بهره‌وری و کارایی می‌توانند به بررسی عوامل بهره‌وری در کل صنایع کارخانه‌ای بپردازند.

منابع

- امامی میبدی، علی. (۱۳۷۹) اصول اندازه‌گیری کارایی و بهره‌وری (علمی و کاربردی). تهران، موسسه پژوهش‌های بازرگانی
- جهانشاهلو، غلامرضا. (۱۳۷۹) تحلیل پوششی داده‌ها. تهران، دانشگاه تربیت معلم
- Farrell, M.J. (1957). The Measurement of Productive Efficiency. *Journal of Royal Statistical Society*, 120, series A, Part 3.
- Kaynak, H and J.A. Pagan, 2003, A Just-in-time Purchasing and Technical efficiency in the US Manufacturing Sector, *International Journal of Production Research*, 41, PP.1-14.
- Kim, S. and G. Han, 2001, A Decomposition of Total Factor Productivity Growth in Korean Manufacturing Industries: A Stochastic Frontier Approach, *Journal of Productivity Analysis*, 16, pp.269-281.
- Lundvall, K., and G.E. Battese, 2000, Firm size, age and efficiency: Evidence from Kenyan Manufacturing firms. *The Journal of Development Studies*, 36(3), pp.146-163.
- Marcos, A. M. and C. S. Galvez, 2000, Technical efficiency of Spanish manufacturing firms: a panel data approach, *Applied Economics*, 32, pp.1249-1258
- Mahadvan, R., 2002, How technically efficient are Singapore's manufacturing industries?, *Applied Economics*, 32, pp.2007-2014
- Mini, F and E. Rodriguez, 2000, Technical efficiency indicator in Philippines manufacturing sectors, *International Review of Applied Economics*, 14(4), pp.461-473.

جدول ۱. سهم و رشد ارزش افزوده بخش صنعت، فلزات اساسی در ایران ۱۳۷۰-۱۳۹۰

ردیف	شرح فعالیت‌ها	۱۳۷۰	۱۳۷۱	۱۳۷۲	۱۳۷۳	۱۳۷۴
۱	صنعت	۳۸,۲۰	۳۹,۳۲	۳۸,۳۸	۳۹,۹۳	۳۹,۳۹
۲	جمع ارزش افزوده رشته فعالیت‌ها	۲۴۲,۵۱	۲۵۴,۲۵	۲۷۰,۱۵	۲۸۱,۶۳	۲۸۷,۱۰
۳	سهم صنعت به کل	۱۵,۷۵	۱۵,۴۷	۱۴,۲۱	۱۴,۱۸	۱۳,۷۲
۴	رشد ارزش افزوده صنعت		۲,۹۵	-۲,۳۹	۴,۰۴	-۱,۳۷
۵	سهم فلزات اساسی به صنعت					۸۰,۴
۶	رشد فلزات اساسی					-۸,۸۴

ردیف	شرح فعالیت‌ها	۱۳۷۵	۱۳۷۶	۱۳۷۷	۱۳۷۸	۱۳۷۹
۱	صنعت	۴۴,۶۳	۴۹,۰۳	۴۸,۷۱	۵۴,۰۴	۵۵,۶۳
۲	جمع ارزش افزوده رشته فعالیت‌ها	۳۰۶,۷۴	۳۰۴,۳۳	۳۱۶,۲۸	۳۲۲,۵۴	۳۴۷,۲۱
۳	سهم صنعت به کل	۱۴,۵۵	۱۶,۱۱	۱۵,۴۰	۱۶,۷۶	۱۶,۰۲
۴	رشد ارزش افزوده صنعت	۱۳,۳۰	۹,۸۸	-۰,۶۷	۱۰,۹۶	۲,۹۴
۵	سهم فلزات اساسی به صنعت	۹۴,۵	۹۵,۷	۹۲,۳	۹۱,۹	۱۰۵,۹
۶	رشد فلزات اساسی	۳۳,۱۵	۱۱,۳۱	-۴,۱۸	۱۰,۴۵	۱۸,۶۴

ردیف	شرح فعالیت‌ها	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	۱۳۸۴
۱	صنعت	۶۱,۱۵	۷۰,۵۸	۸۰,۶۳	۸۵,۳۴	۹۲,۰۰
۲	جمع ارزش افزوده رشته فعالیت‌ها	۳۶۴,۹۳	۳۹۶,۶۱	۴۲۸,۰۶	۴۵۶,۸۵	۴۸۹,۶۵
۳	سهم صنعت به کل	۱۶,۷۶	۱۷,۷۹	۱۸,۸۴	۱۸,۶۸	۱۸,۷۹
۴	رشد ارزش افزوده صنعت	۹,۹۲	۱۵,۴۱	۱۴,۲۵	۵,۸۴	۷,۸۱
۵	سهم فلزات اساسی به صنعت	۸۹,۲	۷۸,۱	۹۱,۲	۹۵,۳	۹۳,۲
۶	رشد فلزات اساسی	-۷,۴۵	۱,۰۱	۳۳,۵۰	۱۰,۵۸	۵,۴۸

اندازه‌گیری و تحلیل شاخص مالم کوئیست برای صنایع فلزات اساسی ایران

۱۴۵

ردیف	شرح فعالیت‌ها	۱۳۸۵	۱۳۸۶	۱۳۸۷	۱۳۸۸	۱۳۸۹	۱۳۹۰
۱	صنعت	۱۰۰.۲۴	۱۰۸.۲۰	۱۱۳.۴۳	۱۲۱.۰۸	۱۲۶.۷۷	۱۳۰.۲۷
۲	جمع ارزش‌افزوده رشته فعالیت‌ها	۵۲۵.۰۹	۵۵۸.۹۰	۵۶۶.۹۰	۵۸۲.۲۱	۶۱۵.۰۷	۶۳۶.۱۸
۳	سهم صنعت به کل	۱۹.۰۹	۱۹.۳۶	۲۰.۰۱	۲۰.۸۰	۲۰.۶۱	۲۰.۴۸
۴	رشد ارزش‌افزوده صنعت	۸.۹۶	۷.۹۴	۴.۸۳	۶.۷۵	۴.۷۰	۲.۷۶
۵	سهم فلزات اساسی به صنعت	۸۴.۵	۹۱.۳	۸۹.۹	۸۶.۱	۹۰.۷	۹۲.۳
۶	رشد فلزات اساسی	-۱.۲۷	۱۶.۶۲	۳.۱۹	۲.۲۳	۱۰.۳۷	۴.۵۶

منبع: مرکز آمار ایران- دفتر حسابهای اقتصادی طی سالهای مختلف

جدول ۲. میانگین شاخص مالم کوئیست برای هر صنعت طی دوره زمانی ۱۳۷۴-۱۳۸۶

صنعت	تغییر کارایی فنی	تغییر فناوری	تغییر کارایی مدیریت	تغییر کارایی مقیاس	تغییر بهره‌وری مجموع عوامل
صنایع تولید آهن و فولاد	۱.۰۲۸	۱.۰۳۵	۱	۱.۰۲۸	۱.۰۶۴
صنایع تولید مس	۱	۱.۰۳۸	۱	۱	۱.۰۳۸
صنایع تولید آلومینیوم	۰.۹۷۵	۱.۰۱۸	۰.۹۸	۰.۹۹۵	۰.۹۹۳
صنایع تولید فلزات گرانبها	۱.۰۰۷	۱.۰۴۸	۱	۱.۰۰۷	۱.۰۵۵
صنایع ریخته‌گری آهن و فولاد	۱.۰۱۹	۰.۹۸۶	۱.۰۱۸	۱.۰۰۱	۱.۰۰۵
صنایع ریخته‌گری فلزات غیر آهنی	۰.۹۸۶	۰.۹۹۲	۱	۰.۹۸۶	۰.۹۷۸
میانگین	۱.۰۰۲	۱.۰۱۹	۰.۹۹۹	۱.۰۰۳	۱.۰۲۲

منبع: یافته‌های پژوهشگر

جدول ۳. میانگین سالانه شاخص مالکوست صنایع در دوره زمانی ۱۳۷۴-۱۳۸۶

صنعت	تغییر کارایی فنی	تغییر فناوری	تغییر کارایی مدیریت	تغییر کارایی مقیاس	تغییر بهره وری مجموع عوامل
۱۳۷۵	۰.۹۹۴	۰.۹۵۸	۰.۹۷۳	۱.۰۲۱	۰.۹۵۲
۱۳۷۶	۱.۰۰۶	۰.۹۷۸	۱.۰۰۵	۰.۹۵۸	۰.۹۸۳
۱۳۷۷	۰.۸۹۶	۱.۱۳۴	۰.۹۴۱	۰.۹۵۲	۱.۰۱۶
۱۳۷۸	۱.۰۶۳	۰.۹۵۴	۱.۰۳۷	۱.۰۲۶	۱.۰۱۴
۱۳۷۹	۱.۰۰۷	۱.۱۴۶	۱.۰۰۸	۱.۰۶۱	۱.۲۲۶
۱۳۸۰	۰.۹۹۲	۰.۹۰۳	۰.۹۶۳	۱.۰۲۹	۰.۸۹۵
۱۳۸۱	۰.۹۰۸	۱.۱۲۷	۰.۹۵۶	۰.۹۵۱	۱.۰۲۳
۱۳۸۲	۱.۰۷۹	۰.۹۳۷	۱.۰۳۲	۱.۰۴۵	۱.۰۱۱
۱۳۸۳	۱.۰۱۳	۰.۹۹۳	۰.۹۹۴	۱.۰۱۹	۱.۰۰۶
۱۳۸۴	۱.۰۳۷	۰.۸۱۷	۱.۰۸۸	۰.۹۵۳	۰.۸۴۷
۱۳۸۵	۰.۹۸۷	۱.۳۷۴	۰.۹۶۴	۱.۰۲۳	۱.۳۵۵
۱۳۸۶	۰.۹۱۸	۱.۳۳۷	۰.۹۴۶	۰.۹۴۵	۱.۰۲۳
میانگین	۱.۰۰۲	۱.۰۱۹	۰.۹۹۹	۱.۰۰۳	۱.۰۱۲

منبع: یافته های پژوهشگر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی